

Nr 286.

Av herr **Henriksson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 134, med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 134 med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen beröres bl. a. frågan om beskattning av de ekonomiska föreningarnas hittills obeskattade fondkapital. Därmed har äntligen ett principiellt erkännande givits åt det berättigade i de upprepade framställningar, som gjorts till statsmakterna rörande nödvändigheten av att täppa denna lucka i skattelagstiftningen och därmed taga ännu ett steg mot en likformighet i beskattningshänseende olika företagsformer emellan.

Emellertid kan den nu föreslagna beskattningsregelns utformning icke anses tillfredsställande. Departementschefen har anslutit sig till det förslag, som 1936 års skattekommitté framlagt i ärendet. Detta förslag innebär, att allenast 1/200 av den enligt denna regel skattepliktiga förmögenheten skall inräknas i det beskattningsbara beloppet under det att 1/100 är den i andra fall gällande beräkningsgrunden. En sådan avvikelse från den gängse regeln är ägnad att ingiva starka betänkligheter. Bestämda erinringar häremot ha också framförts i flera remissyttranden.

Mest betänkligt är emellertid att den föreslagna beskattningens omfattning är fullständigt godtyckligt begränsad. Hur lösa grunder förslaget i denna del vilar på framgår tydligt av skattekommitténs eget resonemang, som finnes återgivet i propositionen. Skattekommittén yttrar:

»Likställigheten med aktiebolagen synes emellertid fordra, att förmögenhetsskatten icke blir högre hos föreningen än den skulle hava varit, om medlemmarna fått skatta för ifrågavarande förmögenhet. Det torde säkerligen kunna antagas, att förmögenheten i sådant fall i regel blivit beskattad efter en avsevärt lägre skattesats än 10 procent. Enligt kommitténs uppfattning skulle det vara en lämplig medelväg, om skatten för den förmögenhet, som beskattas hos föreningen, utginge efter en skattesats av 5 procent.»

Då emellertid kommittén funnit det än mindre lämpligt att bryta skattesatsen föreslår den i stället att förmögenhetsdelen skall beräknas efter 1/200.

Skattekommittén har sålunda ingen annan motivering för sin ståndpunkt än att det »torde» kunna »antagas» att det förhåller sig så som kommittén förmenar. En sådan motivering kan icke accepteras. Då ingen

bärande motivering anförts för ett brytande på denna punkt av de allmänt gällande beskattningsreglerna, bör förmögenhetsdelen även i här förevarande fall beräknas till 1/100.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 134 måtte besluta att 15 § i »förordning angående ändring i vissa delar av förordningen 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt» erhåller följande lydelse:

15 §.

Till grund för beräkningen av inkomst- och förmögenhetsskatt skall läggas sammanlagda beloppet av den skattskyldiges taxerade inkomst samt en etthundradedel av hans och i förekommande fall hans omyndiga barns skattepliktiga förmögenhet. Är någon skattskyldig allenast för inkomst eller allenast för förmögenhet, skall till grund för skattens beräkning läggas inkomsten eller den del av förmögenheten som nyss sagts.

Det sålunda — — — — kronor, bortfaller.

Stockholm den 23 mars 1942.

Torsten Henriksson.
